

forslag, hvilken der var at foretrække, thi et Valg maa der vist finde Sted. Jeg har taget Ordet for at minde om et gammelt Ord, hvis Indhold alle kende, selv om de ikke altid følge det. Det er: det ene skal passes og det andet ikke forsømmes. Det kan være ganske i sin Orden, at man ser paa Forholdene, som de her foreligge, og søge at udvikle dem paa bedste Maade, men det forekommer mig dog, at det ærede Medlem for Hølbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) havde fuldkommen Ret, naar han i denne Forbindelse henviste til andre Forhold og andre nærliggende Tanker, der kunde tages op til Overvejelse ved denne Lejlighed. Jeg skal ikke komme ind paa nogen Gentagelse, men kun understrege hans Bemærkninger angaaende Aarhus—Kalundborg Routen. Jeg tør kun understrege dette sidste, fordi det ærede Medlem i særlig Grad fremhævede Esbjerg, og hvis han ikke gjorde det i tilstrækkelig Grad, vide vi, at det kan ske af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) selv. Jeg tror, der er noget at gøre ved Routen Aarhus—Kalundborg. Der tales nu ogsaa om at bygge en Bro over Lille Bælt. Det er meget muligt, at vi i en nær Fremtid ogsaa ville se et Forslag fremkomme i den Retning. Det turde da være en ret alvorlig og indgaaende Overvejelse værd, om ikke en Udvikling af Kalundborg Routen med virkelig tidssvarende Skibe og baade Dag- og Natfart maaske i væsentlig Grad bedre vilde afhjælpe denne Trang, som Forholdene ved Lille Bælt nu fremkalde til ekstraordinære Foranstaltninger. Men det var ikke derpaa, jeg tænkte ved det gamle Ord. Jeg tænkte paa Udviklingen af Jærnbane-nettet i Jylland. Der har gentagende Gange, sidste Gang i Fjor, her i Tinget været forelagt Forslag om forskellige Baner i Jylland, saavel Statsbaner som private Baner. Forslaget i Fjor blev ikke ført til nogen endelig Behandling her i Tinget, men man naaede dog det Resultat, at den højtærede Minister i Sommerens Løb har nedsat en Kommission til at undersøge denne Sag. Saa vidt mig bekendt, er denne Kommissions Nedsættelse ikke sket efter en Aftale mellem Ministeren og Tinget. Det er et Arrangement, som den højtærede Minister har foretaget paa egen Haand, og

jeg opfatter det som et Tegn paa hans Interesse for dette Spørgsmaals Afgørelse, og, for saa vidt kan man kun være ham taknemlig derfor. Jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning om, at jeg ikke tror, det var saa særlig nødvendigt at nedsætte en Kommission, og navnlig skal jeg pege hen paa, at det vistnok er en noget uheldig Sæmmensætning; Kommissionen har faaet Der er saaledes Byer i Jylland, der ere særlig interesserede i disse Jærnbaneanlægs heldige Ordning, og som dog ere forbigaaede. Jeg kan her ikke undlade særlig at benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, hvorfor Viborg, som ligger mig nærmest, ikke har faaet nogen Repræsentant i denne Kommission. Jeg finder nemlig, at det er fuldkommen berettiget ved en Lejlighed som denne, hvor vi staa over for saa betydelige Foranstaltninger, at vi der tænke paa nogenlunde tilsvarende Forhold andetsteds. Naar jeg siger: nogenlunde tilsvarende, kan det jo være, at der er dem, der ville mene, at jeg ikke har Ret dertil, da det ikke er tilsvarende Forhold. Spørgsmaalet, om vi skulle have en Jærnbane fra Viborg til Herning, ville de sige, kan ikke sammenstilles med Spørgsmaalet om Udviklingen af Gedser—Warnemünde Routen. Derom kan der tvistes; jeg ønsker ikke en saadan Tvist i Øjeblikket, men jeg vil sige, at det at søge at samle og lede Turiststrømmen og andre lignende Hensyn nok kunne give Haab om en Gevinst, der er værd at arbejde for gennem slige Foranstaltninger, som de her foreslaaede, men noget andet og maaske lige saa væsentligt er det at søge at anlægge Jærnbaner, som kunne fremme Landets Produktionsevne, fremkalde hidtil uudnyttede Hjelpekilder, saaledes at Landets Produktionsevne derigennem i betydelig Grad øges, og at der udvikles Betingelser for Arbejde og Føde for Hundreder og Tusinder af Mennesker, og det er dog Forhold, der kan være Anledning til at drage frem i denne Forbindelse. Det ærede Medlem for Køge (Alberti) ankede over, at Jærnbaneadministrationen var saa sendrægtig og fremhævede som Eksempel derpaa, at den i sin Tid ikke havde været ivrig nok for Kystbanen. Jeg tror, at det ærede Medlem gør Jærnbane-